

Publicerad 2010-08-27 22:08 av anits

den första bilsemester på egen hand både en utmaning och mycket roligt

SEMESTER RESAN

Det var den sommaren, året var 1986, jag skulle få semester. Tre veckors semester, vad skulle jag göra, i hela tre veckor? Jag som bara haft en ledig dag lite då och då det senaste halvåret. Flera veckors semester hade jag aldrig haft, inte som jag kunde minnas. Det hade alltid varit mycket att göra, från tidig vår till sen höst. Så var det att ha bondgård med djur, som behövde mat inför vintern. Dom första dagarna gjorde migränen sig till känna, så hade det ofta varit, när jag jobbat varje dag under en lång period, kroppen behövde vänja sig att vara ledig.

En vän tipsade mig om att åka till Vadstena, en liten vacker stad, att hämta kraft och kunna ta det lugnt, så jag beställde rum till mig och yngsta sonen.

Tänk, det fanns rum att hyra några dagar, trots att jag var sent ute. Ett par dagar senare packade vi bilen och gav oss iväg. Jag som aldrig varit ute efter

vägarna så mycket, var det en upplevelse, att bara kunna ge sig i väg. Vi stannade många gånger efter vägen, jag var ju inte så van att köra så långa sträckor själv, hade aldrig blivit betrodd att köra. Bilen jag hade då var ny för

mig, hade köpt den av en äldre man, som bytt upp sig till en ny bil.

Så där susade vi fram efter vägarna på vår första bilsemester, det var riktigt

roligt, vi sjöng och hade det trevligt, sonen berättade historier, som bara han

kan berätta. Väl framme var det att försöka hitta där vi skulle bo, det gick bra det också. En äldre dam hälsade oss välkomna, visade oss rummet, som vi skulle bo i några dagar. Det var ett trivsamt rum, ett kök hade vi också tillgång till, liksom ett stort badrum.

När vi packat upp och skulle gå ut och se oss om, ville damen bjuda oss på fika innan vi började vår vandring på stadens gator. Hon berättade vad som var sevärt, hur vi skulle gå för att komma ner till stan, rummet vi hyrde låg i en villa. Det var inte alls långt att gå, de kändes skönt att kunna lämna bilen och gå på upptäcktsfärd i Vadstena. Det första vi gjorde var att köpa var sin glass, sen fortsatte vi över torget, för att gå och se på båtarna, som låg nere efter kajen. Nu fick vi känna på hur liten världen är, dom första vi möter är ett äldre par hemifrån. Vi blev lika förvånade som dom blev, dom hade också nyss anlänt och var ute för att se sig om, innan det var dags att hitta ett ställe att äta. När sonen och jag ätit upp vår glass, suttit en stund och sett på båtarna, började vi bli så smått hungriga. Vi hittade en pizzeria, där vi köpte en pizza till sonen och en sallad till mig. Det var många gäster och inga tomma bord, så vi tog med oss maten dit vi för tillfället bodde. Vi hittade tillbaka, det var inte så svårt.

Vi stannade tre nätter i denna underbara lilla stad Vadstena, vi hann se det mesta, sonen tyckte om att gå och se på båtarna, som låg invid kajen, det var något annat än den gamla ekan han var van att få låna av vår hyresvärd hemma, för att komma ut och fiska, som han alltid tyckt om. Jag fick se den vackra klosterkyrkan, det blev flera gånger som jag gick dit. Så kom dagen som vi skulle fara vidare på vår semestertripp, vi packade bilen, städade efter oss. När vi så var färdiga för att åka, kom husets kvinnliga ägare, ville bjuda på

fika innan vi reste. Vi tackade ja, det blev en trevlig stund, det var även andra som bott där några dagar, som nu skulle fortsätta sin resa.

När vi så tackat för oss sagt hej då, fortsatte vi till Skara, det hade jag en gång lovat sonen, att jag skulle ta honom med dit och till Skara Sommarland någon gång. Nu blev det av, vi fortsatte vår resa, han läste kartan och jag körde. Ett första stopp gjorde vi i Gränna, stannade såg på hur polkagrisar tillverkades, köpte också några, sedan fortsatte färden. Jag hade beställt rum på vandrarhemmet i Skara, hade många funderingar hur jag skulle hitta dit, men med en bra karta gick det bra. Vi kom fram i tid, packade ur bilen gjorde ordning rummet, bäddade och plockade upp det som behövdes, sen gick vi ut och tittade på stan. Det var inte långt att gå, och det var skönt att lämna bilen och få röra på sig lite.

Vi hittade ett ställe där vi kunde äta, så slapp jag laga mat den kvällen. Jag ville så gärna se domkyrkan, den hittade vi också, efter att ha gått runt och tittat i den, gav vi oss ut på stan igen, men blev snart trötta. Så vi gick tillbaka till vandrarhemmet, det började bli kväll och vi skulle upp tidigt för att hinna med så mycket som möjligt nästa dag. Det var ju därför vi där, sonens önskan att få gå på Skara sommarland. Vi gick till sängs ganska tidigt efter att ha druckit en kopp i vandrarhemmets kök. Just när vi var där, fanns det inte så många gäster, en det skulle bli längre fram i veckan. Vilken tur vi hade som fick ha rummet med fyra sängar för oss själva.

Vi sov gott i den nya miljön, det hördes inte mycket från dom andra gästerna, som bodde där, skönt tyckte jag, som inte var van att vara ute på det viset, som vi var den sommaren. Nästa morgon packade vi frukt, dricka och en termos med kaffe, som vi skulle ha med oss, vi skulle ju vara borta hela dagen, det ville sonen så gärna. När vi ätit frukost så bar det i väg. Sonen var ivrig och jag var beredd på en lång dag. Vi kom fram, fick en bra parkeringsplats, lite skugga var det, skönt för det var en varm och solig dag. Jag minns inte så mycket av allt som fanns att se och göra, sonen hade mycket roligt, det var glad för. Han åkte i alt som fanns att åka, det var något av alla attraktioner, som någon vuxen var tvungen att åka med, men jag ville inte, blir bara åk sjuk och då är det inte roligt längre. Men det fanns en man som var där och skulle åka med sitt barn, så han tog sonen med sig också. Jag såg glädjen i ögonen på sonen, när han fick åka med, men han var inte lika morsk, när åkten var färdig, men han hade fått åka, det var ju glädjande nog för mig.

Så ropades det ut i högtalare, att det var unga lovande artister, som skulle uppträda på scenen. Vi gick dit, satte oss i gräset för att lyssna. Det var mitt första möte med Robert Wells, och jag minns att jag tyckte inte om, det jag

såg och hörde. Men jag har hunnit ändra mig genom åren. Vilka mer som fanns där och som vi lyssnade till, det minns jag inte, det enda jag minns är

hur jag tyckte Robert Wells misshandlade pianot. Det hade hunnit bli sen eftermiddag och vi var båda trötta, så vi började gå mot utgången och bilen.

Sonen fick se att det fanns ormar att se på i ett hus nära utgången. Jag har

ormfobi, så jag ville inte gå in, han gick in själv, kom efter en lång stund, tyckte jag som väntade utanför och var kallsvettig bara jag tänkte på ormar.

Ätit hade vi gjort inne på området, så vi åkte direkt till vandrarhemmet, där vi la oss och vilade en stund.

Det blev en tidig kväll, för nästa dag skulle vi åka till Borås, där skulle vi köpa lite kläder till sonen, och kanske till mig också. Jag vaknade tidigt, sonen

sov, och han såg ut att sova gott, jag gick och duschade, det kändes skönt efter gårdagens bravader. Frukost det gick jag ut i köket och gjorde i ordning, tog med mig den i vårt rum, det var bara vi där, så det kändes skönt att sitta där och äta. Det hade kommit flera gäster, så det var många i köket den här morgonen. Vi kom i väg inte så tidigt som jag hade tänkt, men det gick bra, det

var ändå inte så mycket trafik, som jag trodde det skulle vara. Det var skönt att ha en kartläsare med sig, jag hade fullt sjå, att se på trafiken. Men vi kom fram, parkerade bilen och gick mellan dom olika ställena.

Sonen hittade det han ville ha, det gick snabbt och bra att gå runt på dom olika ställena. Jag tycker inte om att gå i affärer, gjorde det inte då, gör det ännu mindre nu. Vi hittade också ett ställe där vi kunde äta, det var skönt att sitta ner, se på alla som kom och gick, så slapp vi laga mat när vi kom tillbaka till vandrarhemmet. Nästa dag skulle vi börja vår hemresa.

Vi plockade ihop det mesta på kvällen, när vi vaknade skulle vi städa efter oss, plocka med oss det vi hade i köket. Jag sov oroligt den natten, lite orolig för den långa resan hem till Dalarna. Vi vaknade inte så tidigt våran sista semestermorgon, men vi fick oss lite frukost, plockade i hop efter oss i köket, städade rummet. Sedan kändes det skönt att sätta sig i den ny gamla orange

opel kadetten, och börja vår resa hem till Dalarna. Och hem kom, sent på kvällen, vi stannade flera gånger för att fika, äta och bara sträcka på benen. Gissa om jag var glad och lycklig, efter att klarat av att köra så långt, och inget oförutsett hände. Det fanns dom som inte trodde vi skulle klara av, att ge oss ut på vägarna i semestertider med mycket trafik och min ovana att köra så långt. Men sonen och jag visade att vi kunde, och jag minns hur stolt jag var. Jag fixade det som vissa personer inte ville jag skulle göra.

anits 27 augusti 2010

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten